

Дѣдо Коледа

Полята спятъ, завити пакъ
съсь топълъ китеникъ отъ снѣгъ,
спятъ пѣстри зайчета сами
далеко въ синитѣ тъми.

Съ огроменъ кошъ и бѣлъ калпакъ
азъ ида — гостъ на всички драгъ.
По мойтѣ мигли трепка скрежъ,
но азъ вървя пакъ бодъръ, свежъ,
и нося тукъ, на своя грѣбъ,
за всѣкиго подарѣкъ скжпъ.

Ботуши чудни имамъ азъ —
прескачамъ планини завчасъ,
прекрачвамъ хълми и поля,
изхождамъ мигомъ сто села.

Тамъ слагамъ дарове по редъ —
кому което е късметъ.
А свърша ли ги, тропвамъ съ кракъ
и кошътъ се напълня пакъ,
и пакъ вървя азъ бодъръ, свежъ,
накитенъ съсь цвѣтя отъ скрежъ.

Асенъ Разцвѣтниковъ

Светата нощъ

Тиха нощъ, света нощъ,
спи, покритъ съ пѣстъръ пошъ,
младенецъ златокждъръ и святъ,
а надъ него родители бдятъ.

Спи, Ти скжпъ Младенецъ!

Тиха нощъ, света нощъ,
прѣвъ овчаръ тъмнокожъ
чу, какъ вредъ надъ поля, планини
чудна ангелска пѣсень звѣни:

Божий Синъ се роди!

Тиха нощъ, света нощъ,
Божий Синъ, свѣтълъ Вождъ, —
твойта ясна усмивка въ нощъта
рѣси миръ и любовъ надъ свѣта,
о Спасителю благъ!

Прев. А. Разцвѣтниковъ